

עפ"ת 55122/10/13 - אליהו פירון נגד מדינת ישראל -

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

15.2.14

עפ"ת 13-10-55122 פירון נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט ממאל סעב

אליהו פירון ת.ז. 024666158

המערער

נגד

מדינת ישראל - על ידי פרקליטות מחוז חיפה - פלייל

המשיבה

המערער בעצמו

בשם המשיבה טען עו"ד שגב אדלר.

פסק דין

לפני ערעור על הכרעת דינו של בית משפט השלום לטעבורה בחיפה, (להלן: "בית משפט לטעבורה"), אשר בו הכרעת הדין ניתנה ביום 10.7.13 וגורר הדין ניתן ביום 10.9.13 על ידי כב' השופט אינאנס סלאמה (ס.ב.), בתיק תת"ע 6143-11-11.

הערעור מופנה כנגד הכרעת הדין.

הערעור הובא לדין בבית משפט לטעבורה בגין עבירה של נהיגה ברכב במהירות המותרת במקום, עבירה בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

בכתב האישום נתען כי ביום 27.6.11, נסע המערער ברכבו בכיבש 70 (מהתשבֵּי לכיוֹן העמְקִים), במהירות של 147 קמ"ש, כאשר מהירות המותרת במקום היא 90 קמ"ש.

הערעור כפר בעובדות כתב האישום ובית משפט לטעבורה שמע את ראיות הצדדים והרשיעו בדיון והטיל עליו עונשים כמפורט בגזר הדין.

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

מכאן הערעור שבפניו על ההחלטה דין.

ההחלטה דין של בית משפט לטעורה :

בית משפט לטעורה קבע בההחלטה דין כי המשיבה הוכחה מעלה לכל ספק סביר את העובדות הנטען בכתב האישום.

הוגשה תעודה עובד ציבור המתיחסות לעניין תקינותו של מכשיר הדבורה שבו נמדדה מהירות המערער, מעודתו של השוטר שהפעיל את מכשיר הדבורה, עולה כי רכבו של המערער נמדד על ידי רדאר ניח. המדידה בוצעה באמצעות אנטנה אחרת, כך שהמהירות נגעה על 152 קמ"ש.

בית משפט לטעורה ציין עוד כי השוטר שמר על קשר עין רצוף בין רכב המערער שהוא רכב בוודד בכיוון תנועתו עד לעצירתו.

עוד הפנה בית משפט לטעורה לכך שמיין לרכב המערער, בדרך הצדית, לא עבר כל רכב מנוע בזמן ביצוע המדידה והנעה של המכשיר.

תקינות המכשיר נבדקה, הן בתחלת המשמרת והן בסיוםה, על ידי המפעיל שהוסמן להפעיל את מכשיר הדבורה מיום 23.9.07

בית משפט לטעורה ציין כי מחלוקת המפעיל עולה כי המדבר במפעיל מזמין ומקצועו שהסביר אופן הפעלת המכשיר כשלבביו במקום שבו הופעל, לא הייתה כל מניעה לעשות כן.

בית משפט לטעורה התייחס לטענות המערער ובסתורו של יום קבע כי המשיבה הוכחה את העובדות הנטען בכתב האישום מעלה לכל ספק סביר.

בית משפט לטעורה נתן את דעתו על כך שעדות השוטר הייתה עדות יחידה ולכן בוחן אותה בזהירות הנדרשת וקבע כי עדות זו מהימנה ומשקפת נאמנה את ההתרחשויות בעת ביצוע העבירה.

כמו כן קבע כי המכשיר היה תקין, בוצעו בו הבדיקות הנדרשות הן בתחלת המשמרת והן בסיוםה, אף בעניין זה הוגשה תעודה עובד ציבור.

בית משפט לטעורה בוחן את טענות המערער ולא מצא כי יש בטענות אלו כדי לפגוע או להפריך את גרסת השוטר.

אין בנתוני הלשכה המרכזית לסתטיסטיקה הנוגעים לעומסים על הכביש שבו נמדזה המהירות, כדי לסתור את טענת השוטר, כי רכבו של המערער היה רכב בודד בעת המדידה, בעיקר, משום שבית משפט לתעבורה התרשם שמדובר בעדות אמינה ו邏輯ית.

עוד התייחס בית משפט לטענות המערער לעניין מכשיר הדיבור וקבע כי אין בטענות אלו כדי לסייע בידיו המערער. השוטר לא חרג מהקביעות שנקבעו בפסקה תור שהוא קובע:

"או כי הוא לא מילא אחר הנחיות המשטרה שניתנו בעקבותיו. נהפוך הוא, שוכנעתי כי השוטר עמד בכל התנאים שנקבעו בדיון ותיעד זאת בזמן אמת, כפי שעולה מהמצגים ת/1 ו- ת/2."

על יסוד כל אלה הרשייע בית משפט לטעבורה את המערער בדיון וגורר את דינו לעונשים הבאים:

1,700 קנס, 70 ימי פסילה בפועל, בגין 20 ימי הפסילה המנהלית ושלושה חודשים פסילה על תנאי למשך 3 שנים כמפורט בגזר הדיון.

כאמור הערעור מופנה כנגד הרשות המערער בדיון זה והשלב להביא את טענות המערער בסוגיה זו.

טענות הצדדים:

המערער טען כי לא ניתנה לו האפשרות **למייצי** חקירת השוטר שערק את המדידה ומשום שמדובר בעדות יחידה, הרי שהגנתו נפגעה וזכויותיו קופחו. עוד טען המערער כי הן השוטר שהעיד והן הערכת הדינית, לא התייחסו להנחיות הנוגעות לשימוש במכשיר הדיבור כעליה מהפסקה.

המערער הוסיף וטען כנגד התאמת מכשיר הדיבור לאופן המדידה כפי שהוא בפועל והוסיף והעלה טענה של הגנה מן הצדק כשלעצמה עלות אלו מצדיקות התערבותה ערצת הערעור, כך שיש לקבל את הערעור, לבטל את פסק הדיון של בית משפט לטעבורה ולהחזיר את הדיון אליו לשם השלמת חקירת השוטר עד תום. לחילופין, טען המערער כי יש לקבל את טענותיו וזכותו בדיון.

בטיעונו בפניו העלה המערער טענות נוספת תוך התייחסות למכשיר מדידה חדש שנקרא "ריינגר EZ" שמשטרת ארה"ב נוהגת להשתמש בו, מכשיר אמין יותר, לטעמו, למכשיר הדיבור, ומאפשר צירוף תמונה שמתעדת את ביצוע העבירה.

המערער הוסיף והפנה לפסק הדיון של בית משפט השלום לטעבורה בחיפה בתיק תת"ע (ח) 2233-08-12 **מדינת ישראל נ' אורן גולדשטיין** (ניתן על ידי כב' השופט שלמה בנג'ו ביום 26.5.11) (להלן: "**פרשת גולדשטיין**"), שבו זוכה

הנאשם מעבירה דומה מחתמת הספק שנוצר בלבו של השופט בהקשר לביצוע מדידת המהירות.

במהלך הティיעונים בפני, התבקש המערער להבהיר טענתו ביחס להשלמת חקירת העד ולפרט את השאלות שבייש לשאול את השוטר - מודד המהירות, ואש ר לא נתנה לו הזדמנויות זו ותשובתו הייתה כי הוא רצה לשאול את השוטר:

"**ענין המCSIר באופן כללי אז שאלתי את השוטר לעניין הכשרה כללית, חסרוןות יתרונות וכו' רציתי לשאול את השוטר ולהמחייב את הענין ועל כן לדין הקודם הבאתני דוגמא של 3 מכוניות וביקשתי להוציאו אולם כשחשוטר נמצא כדי לנסות שהוא יסביר לי איפה היית. כב' השופט סאלמה לא ניתן לי את ההציג של הדברים.**"

מלל אלה ביקש המערער לקבל את הערעור ולזקותו בדיון ולחילופין להחזיר את הדיון לבימ"ש קמא.

המשיבה ביקשה לדוחות הערעור. לטעמה הגנת המערער לא נפגעה כי השוטר נחקר ארוכות ובחקירה נגדית מתמשכת בהתחשב בנסיבות העבירה והיקף עדות השוטר, ומשבית משפט ל深交ורה התרשם כי החקירה מוצחת ניתנה למערער הזדמנויות לסיים את החקירה, כולל מפרטוקול הדיון בבימ"ש深交ורה.

עוד הוסיף ב"כ המשיבה וטען כי גם היום כשנשאל המערער ביחס לשאלות שה提קון להציג בפני השוטר והזדמנויות לכך לא ניתנה לו, לשיטתו, ניתן להתרשם מתשובתו; שלא מדובר בשאלות מהותיות שיכלו לשנות את התמונה בצורה משמעותית ועל כן אין לקבל את טענות המערער בעניין זה.

ב"כ המשיבה סבור כי מדובר בהכרעת דין מנומקת. בית משפט ל深交ורה שמע את הראות והכריע עובדתית במחלקות שבין הצדדים, כשהוא מבסס את מציאותו על פי התרשומותיו ותוך קביעת מהימנות העדים וממצאים שבעובדה. כאמור, בית משפט ל深交ורה סביר כי יש לקבל את עדויות המשיבה ולדוחות את עדויות ההגנה, לרבות עדות המערער.

זאת ועוד, גם עיון בהודעת הערעור מראה כי המערער אינו חולק על מהימנות המCSIר וכשיורתו של השוטר המופיע, כך סבורה המשיבה. המCSIר הופעל על ידי מי שהוסמך לכך וה גם שהמערער טוען כי המCSIר הופעל במקום שאינו אפשר מדידה נכונה, טענה שאין לקבלה בעיקר משום שבית משפט ל深交ורה סביר אחרת.

לדעת המשיבה, אין כל חשיבות לטענות המערער ביחס לפרסומים הנוגעים למכשיiri מדידה חדשים וכי על בית משפט זה לבחון את הכרעת הדין של בית משפט ל深交ורה מקובל במקומותינו. לדעתה, בחינת הכרעת הדין מראה כי אין כל ממש בטענות המערער, שבחלקו טענות עובדתיות שלא התקבלו על דעת בית משפט ל深交ורה, כגון המקום בו עמד השוטר שמדד את המהירות והטענות הנוגעות לשאלות העובדיות בעניין קשר העין הרציף של המודד עם הרכב המערער, תוך שהוא מפנה ל- 1/2 וכן ת/2.

לדעת ב"כ המשיבה אין דמיון בין העניין שנידון בפרשת גולדשטיין לבין המקרה של המערער.

ב"כ המשיבה הפנה לכך שהמערער מסר לשוטר, מיד עם עיכובו, כי הוא "ממהר" לבית משפט בחיפה וכי יש לו דין באותו יום בשעה 10:30, כאשר העבירה בוצעה בשעה 10:21.

אמנם, המערער טען כי הדברים נרשם בדיעד וגם בכך השוטר בעניין זה טעה, הוואיל והדין המשפטי של המערער היה קבוע למחמת היום בבית משפט השלום בחדרה ולא בחיפה. טענות אלו, של המערער, אין לקבל כי הרוי השוטר לא היה יכול לדעת פרטים אלה אם לא היה שומע אותם מהמערער עצמו.

המערער הגיע בקשה לביטול הפסילה המנהלית ובה לא טען דבר הנוגע לעניין אמירותו בפני השוטר. ובעניין זה אף הוגש פרוטוקול הדיון בבית המשפט.

עוד התייחס ב"כ המשיבה לטענת המערער כי בכביש בו בוצעה המדידה נמצאת עקומה ומידה במצב זה נוגדת את הנהלים המקובלים ובשל כך יש לזכותו כי על פי ההוראות אין למדוד מהירות של רכב בעקומה.

ב"כ המשיבה הפנה לכך שרכבו של המערער עוכב למרחק של 300 - 400 מטר מהמקום בו עמדה הניידת שمدדה את מהירותו, כך שהמדובר בקטע כביש ישיר שאורכו כ- 1,200 מטר.

המערער השיב לטענות ב"כ המשיבה והפנה למסמכים שצירף בקשר לזמןנו לבית משפט השלום בחדרה שב וטען כי לו הייתה ניתנת לו הזדמנות לשוב ולחזור את השוטר, יתכן והוא **"מתגלים פרטיים לטובי"**.

המערער הוסיף והעלה טענות עובדיות נוספות ושוב וBI ניסקוטו בדיון. גם לאחר הדיון ומוביל שהרשומות תינטן הגיע המערער טענות בכתב שהוא וזו התייחסה אליו ושב המערער והתייחס בכתב לתגובה המשיבה.

דין והכרעה:

לאחר שעניינו בהכרעת הדיון, בראיות שהוגשו לבית משפט ל痼בורה, בהודעת הערעור ונספחיה, בטענות בכתב שהגיש שהגיש המערער, תגבות המשיבה לטענות המערער בכתב ותשובה ל>tagות המשיבה ושמעתית את טענות הצדדים, אני מחליט לדוחות את הערעור.

ראשית כל אציין, כי המערער חקר את השוטר שביצע את המדידה, בישיבה ביום 13/4/18, וחקרתו השתרעה על פני 5 עמודים (החקירה הנגדית החלה בעמ' 1 עד עמ' 5).

מעון בפרוטוקול עולה כי החקירה הראשית מוצתה ב- 6 שורות, התחילת בשורה 10 והסתמימה בשורה 17 - ראו עמ' 1.

עjon בחקירה הנגדית מראה כי חלק מהשאלות שאל המערער לא היו קשורות לעד. החקירה הרלבנטית לעניין העבירה שיוכסה לumarur, בוצעה בהמשך והתמקדה בעובדות הרלבנטיות, הן ביחס למCSI, תקינותו, בדיקתו ואופן המדידה.

עוד עולה כי גם בית המשפט לטעורה שאל בנוגע לאופן המדידה ולענין חשיבות העובדה אם היו קיימים כל רכיב אחרים במהלך המדידה.

בשלב מסויים ציין בית משפט לטעורה כי: "החקירה נמשכת זמן רב" ובהמשך ניתנה לumarur ההזדמנות לסימן את חקירת העד ולכארה, מעון בפרוטוקול, לא ניתן להתרשם כי המשלב בו הורה בימ"ש לטעורה לumarur לסימן את החקירה הנגדית ואילך, העלה המערער שאלות מהותיות שיש בהן כדי לשנות את התוצאה אליה הגיע בית משפט לטעורה.

כמו כן, די אם אזכיר שבטייעוני בפניי לא שמעתי שהוא בפיו של המערער שאלות מהותיות וחוובות ושיש בהן כדי להשליך על ההליך המשפטי שהתנהל נגדו ועל תוצאותיו.

על כן, איני סבור כי הגנתו של המערער נפגעה עקב ההחלטה חקירתו הנגדית של השוטר ומכאן שאין מקום לקבל את טענותיו, ככל שהן נוגעות להגנה מן הצדק.

בחנתי את טענות המערער הנוספות ולא שוכנעתי כי יש בהן ממש. המדידה של המהירות בוצעה על ידי שוטר שהוסמן לכך ושעדותו הייתה מהימנה ואמינה בעיני בית משפט לטעורה, וכך ערכאת העורר נהגת להתערב במצבים עובדיתיים שנקבעו על ידי הערכתה הדינית, למעט מקרים מיוחדים, יוצא דופן, אשר הוכרו בפסקה - בין היתר, כאשר נפלת טעות של ממש במסקנותיה ובקביעותיה של הערכתה הדינית - ראו לענין זה: ע"פ 10586/05 **ערן נגד מי'** (ניתן ביום 5.1.09), ע"פ 4286/08 **אלוואשלה נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 14.1.09), רע"פ 1978/09 **בני גלבוע נגד מדינת ישראל** (ניתנה ביום 23.3.09), רע"פ 735/11 **שי מזרע נגד מדינת ישראל** (ניתנה ביום 26.1.11) ורע"פ 6867/11 **בהיל ג'בארין נגד מדינת ישראל** (ניתנה ביום 27.9.11), ע"פ 2485/00 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נה (2) עמ' 918, ע"פ 5385/05 **ቢיל אלחורט נ' מדינת ישראל**, (נתן ביום 18.5.06) וע"פ 2103/07 **אביוהו הורוביץ נגד מדינת ישראל**, (ניתן ביום 31.8.08). עניינו של המערער אינו מצדיק הטעבות במצביו עובדה.

כאן המקום לציין כי לאחר עjon בפסק דין גולדשטיין ובחינת טענות המערער, לא מצאתי כי הערכתה הדינית בעניינו קבעה ממצאים כפי שנקבע על ידה בעניינו של גולדשטיין. על כן ומשתשתית העובדתית שונה אין להקים מפסק דין גולדשטיין על עניינו של המערער.

כמו כן, לא מצאתי צורך להתייחס לטענות הנוגעות לקיומן של MCSים חדשים ואחרים, בהם עשו שימוש משטרה אחרת, במדינה אחרת. ראוי לטעמי, שנושא זה יבחן על ידי הרים הרלוונטיים, אך אין לכך כל השלכה על ההליך

בעניינו של המערער.

אשר על כן, ומכל המקובל, אני בדעה כי יש לדחות את הערעור וכך אני מורה.

אם ניתן צו עיכוב ביצוע העונש, בטל בזה הצו. על המערער לקיים את גזר דיןו של ביום"ש לטעבורה, כשםנין הזמן יהיה מיום מתן פסק דין זה.

המציאות תשלח לצדים עותק מפסק דין זה בדואר רשום עם אישור מסירה .

ניתן היום ט"ו באדר א תשע"ד, 15 פברואר 2014, בהעדך הצדדים.